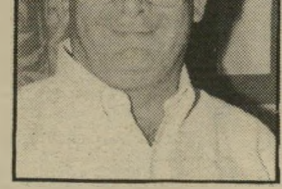

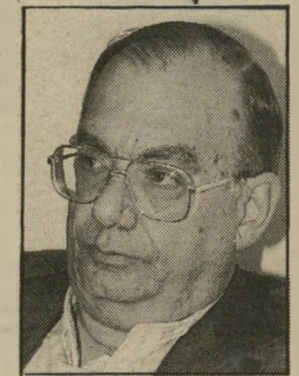
אתה וחיילך מאיר תדמור הבנקים: מוחקים את עצמם לדעת

בעמוד 194 של לקסיקון בנקאות אנגלי כתוב: בנק שחיבי ל' מחוק יותר מדי, יצטרך בסופו של דבר למחוק את עצמו. מחיקת חובות — מה שהבנקאים עושים לחובות שאין תיקווה לגבותם. תחילה הערה: מכלל חמש הקבוצות הבנקאיות, נוציא שתיים: בנק דיסקונט והבנק הבינלאומי. הם המאשר ב-1987, וגם מעורבותם בעיסקי ההלוואות הכושלות היתה קטנה. מכאן גם הרווח. העובדות: שלושת הבנקים, הפועלים, בנק לאומי והמוחרי הפרישו. הפרשות חריגות בהיקפן לחובות מסופקים — בלתי ניתנים

יזיר זנבר — הברזים של הכסף

החובות לא נגמר בין הממשלה לבנקים. כלקוחות הבנקים נשלם השנה יותר עבור שרותי הבנקים. וזה חלקנו הנוסף בעניין. יש עוד שאלה. מי הכריח את הבנקים להעניק הלוואות לנ"ל? איש לא הכריח. זה היה במהלך העסקים הרגיל. כשהתברר שאין סיכוי לראות כסף בחזרה, ניסו לסגור את הברזים. הנ"ל פנו לממשלה, וזו ביקשה את הבנקים שלא לסגור את הברז, שמא ימותו מצמא. אגב, זה קרה פעמיים. בקיצור: אין אשמים. הבנקים נתנו הלוואות — זה תפקידם. הנ"ל לקחו הלוואות, כי היו זקוקים להן. הממשלה אינה מתערבת בעסקייהבנקים, אלא כאשר מוגש לה החשבון. ואנחנו? אותנו לא שואלים, אנחנו המשלמים. חומר למחשבה: כמה דברים גדולים וקטנים אפשר היה לעשות במיליארד דולר. כבישים, בתי חולים, חינוך, טיפול בקשישים, ועוד כמה דברים.

מנכ"ל סיוון — הממשלה לא נתנה

לגבייה של 1.6 מיליארד שקל שהם 900 מיליון דולר (ועם הן הפרשות של הבנקים האחרים, יותר ממיליארד דולר). הסיבה, כפי שהודיעו הפרופ' איתן ברצל ועמיתם סיוון מבנק הפועלים ומשה זנבר מבנק לאומי: הלוואות לקבוצים, למושבים וכדו

צמיגים: סיפור מחכים

לכל מכונת ארכעה צמיגים ועוד אחד, כידוע. זה גם ידוע למכר שלי, שעל שמו מכונת נאה בת חמש שנים. אין הוא מרבה בנטי עות. ערך אלף ק"מ בחודש, לפעי מים פחות. המכונת חונה בדרך כלל בחניה מקורה (תחת גג). באחד הימים חדר מסמר לאחד הצמיגים וגרם לפנצ'ר (תקר, נקר). החליף גלגל. מכיוון שהאירוע היה בשעות הערב, נסע בבוקר שלמחרת אל מתקנתהקרים (תרגום מ' שובש של פנצ'ר מאכר) ואמר שיש לו פנצ'ר. הלז הוציא את המסמר מהצמיג (טיובלסללא אכוב), תיקן, הרביק מילא אוויר והחזיר אותו לתאדהמיטען. עד כאן הכל כשורה, ובכלל זה שמונה שקלים עבור התיקון. השתכל בצמיג המכונת ואמר: תשמע, אתה צריך להחליף את כל הצמיגים. אמר המכר: למה, הם דווקא נר

דע את "האמאכר שלימר"

למי שידע ושכה, למי שידע וטי רם שכה, ולמי שלא ידע, הנה לפניכם כמ מידע מכלי ראשון על המפורסם סם בנתיהכליבו של אמריקה. "הכליבו המפורסם ביותר של ניויורק מאז לפני מלחמתהאדו רחים" (נוסד ב-1848, בשנה החרי לפת מלאו לו 140 שנה), כך מכתיר עצמו הכליבו המיוחד במינו. לזכותו של הכליבו רשומים הופעתם הראשונה של חידושים מרעישים, כמו מגהץהאדים המקי ורי, הטוסטר הקופץ, הרדיו הנישא (המיטלטל), סירדהלחץ, מערבלי המזון (בלנדר), תנור המיקרוגרל, תימסורת אוטומטית לאופניים, ומוצרים רבים אחרים שבשימוש יומיומי. מוצרים אלה נראו בראשונה על מדפי הכליבו בניוירוק, ברחוב 147, מיוזח מס' 157, ועל דפי הקטלוגים שלו.

מכון האמאכר שלימר. שלידי הכליבו, שהוא מוסד עצמאי שלא למטרותרווח, עורך ניסויים, מיב חנים והשוואות, כדי שיוכל להצי ביט איזהו באמת המוצר הטוב ביותר והמיוחד במינו. האחריות הניתנת למוצרים היא בלתימוגבלת, והו הקשר הבסיסי ההכרחי בין הלקוחות לכליבו. מי שאינו יכול, רוצה, או סתם מתעצל, אינו חייב לגשת לכליבו עצמו. רוב הלקוחות שלו רוכשים את המוצרים באמצעות הדואר. מי שמבקש מידע נוסף יכול לטלפן ל-9000-212-421 בניוירוק, או ל-213-859-7255 בלוסאנגלס, או ל-312-664-9292 בשיקאגו. בבכרליה הילס ובשיקאגו יש סניפים. מי שרוצה להקל על עצמו וכיסו יכול לטלפן חינם ל-1-800-543-3366, כמשך 24 שעות ביממה.

ועוד משהו. היו אלי כמה פניות בענין הלקחת לכאביגב. רק באמריקה, לשם תפנו. מי שמבקש להימסר אגורה למניעת כאביגב, בדומה לזו הפועלת בארצותהברית יוכל להעזר בשרותי מדור זה. מי שמבקש, והיו כאלה, להקים עסק סביב אחד המוצרים, ולייבא אותו, יצטרך לטרוח למצוא את היצרן ולכתובתו. אצלי אין כתובות. נא לא לטלפן. מיכתבים אלי מתחייב לקרוא, לא בהכרח להשיב עליהם.

ברות הישן של תליאבי ברחוב טרומפלדור. קורה. אבל זה קרה בדצמבר 1948. אז מה רוצה מינהל מקרקעישראל ממנו? בסדיהכל 354 שקל. מזה 290 על חשבון 40 השנים האחרונות. ממתים משלמים דמיחכירה על חלקתקבר? ימותהמשיח הגיעו. לצאצאיו של המת מובטח חלקים בעולם הבא. עכשיו כן מקרקעי ישראל ומבקש להבטיח את מקומו של הסבא בעולם הזה, לאחר תחיית המתים.

יש רק בעייה אחת: מי ישלם? בניגוד לפרעונים, לא נהגו ב-1948 לקבור את מייסדי תליאבי עם כספם. חבל. אפשר היה אולי לעקל משהו. אני יודע: המחשב אשם. אבל כאשר קברו את הסבא של החבר, עוד לא היו מחשבים, וגם לא מקרקעישראל.

הישראלים שיחפו (המשך מעמוד 19) באים ומחטטים, שואלים אותי: תגיד, או הם שיתפו איתכם פעור לה או לא? מדינות אחרות היו שולחות או תנו לעזאזל. איזה בעיות היו לנו עם שווייץ בקשר לחשבונות בכני קים סם: האם באמת מישור דימיין לעצמו, איפעם, שניזום הוצאת צויהבאה לראשמשלטת ישראל, לשרהביטחון הישראלי, שר ה... שמת לב שלא הוצאנו צויהבאה גם לנשיא שלנו?

● בעצם, מדוע לא? מדוע לא? איזו צורה היתה לנו, אילו רוגלד רגן היה מוזמן לוועדה, מניף יד וממלמל "אני נשבע..." אל תשכחי שאני דמוקרטי, והוא רפובליקאי. אבל באמת, הוא שיתף פעולה עם הוועדה מעבר לכל הציפיות שהיו לי. הוא אף איפשר לנו לעיין ביומן האישי שלו. כן, עייתי בו. האם את הית מרשה למישהו לעיין ביומנך האישי?

● לא. בכל זאת מתפרסם מות השבוע ביוזינגטון, עם סיום מישפטו של נורת, האשמות חרשות, שבאילו לא פורסמו מיסמכים המציביעים על כך שהנשיא הנרי כחי, ג'ורג' בוש, ידע פרטים של פרשת הקונטראסאי? ראן. זה פרק חדש בפרשה? גם אני קראתי את הפירסומים האלה, ואני אמר שלמרות מעורבותי בחקירת ווטרגייט, שהביאה להתפטרות נשיא (ריצ'רד ניקסון), אנחנו, באמריקה, נזהרים. זה מחליש אותנו. זה מעייף. עיתונאים שונים מנסים לגלות דברים חדשים, להתקדם בעולם העיתונות. על אף הפירסומים הבר לטים השבוע, אינני מניח שמעמדו של בוש יינזק.

● ותדמיתה של ישראל באמריקה נזוקה כתוצאה מהפרשה? מהי תדמיתה? למדתי מוזמןמוזמון שיעיתונאים מביא כותבים כרצוי נם, ויוצרים "תדמית". אין טעם להילחם בכך, אין טעם להתייחס יותר מדי לכך. אחרי חודשים של עיי סוק בפרשה, כיצד תסכם אותה במישפט אחד? אוהו! זה היה פרק מאוד מצער בהיסטוריה שלנו, שיקרה שוב אם לא נתקן את הפגמים ואיחידים שאיתרנו. אני מקווה שזה לא יקרה שוב, אבל בוודאי זה יקרה...

● בישראל הילכו ספקי לציאות על נסיבות מותו של עמירם ניר דווקא בעת מישפטו של אוליבר נורת. יש שכרכו בזה גם את שמו של ג'ורג' בוש, וטענו שהמוות הזה נזח לו. נו, את בעצמך הזכרת שהשבוע עם סיום מישפטו של נורת, יש פירסומים לאנזוחים בעניינו של בוש. דווקא כמי שבקי ביותר בנושא הזה, אינני שותף להערכה שהפרשה תתחדש, ושמעמדו של בוש עלול להיזק. אין בכונתי להתחיל לתחקר כל פירסום צדדי או כל השערה פרועה. אינני חוקר מיקרימוות. אנחנו הולכים לקראת סוף הפיר שה. להערכת, כל ניסיון לכרוך את שמו של נשיא ארצותהברית בפירסום כזה, או להחליש את מעמדו — ייכשל. אינני מניח שמיי שהו יתייחס לפירסומים כאלה.

מחיה מתים במקרקעי ישראל

חבר פנה אלי ומסר לי הודעה של מינהלמקרקעישראל. שום דבר מיוחד. עוד הודעתשלום — דמי חכירה ושימוש לשנת 1989. בסך הכל איזה 354 שקל. מהם 30 שקל על חשבון השנה, והיתר על חשבון העבר. עבר ארוך מאוד. הודעה הילשים הגיעה על שמו של הסבא. עד כאן עדיין הכל בסדר. הבעייה היא שהסבא של הנ"ל, שהיה מייסדיה של תליאבי (1909), נקבר אחריכבוד בבית הק

לקנות צמיגים חדשים. תגיד לפני צ'רמאכר שיכנים לך פנימית ב' צמיגים, ואז אין בעייה, הם לא יתפוצצו. הלך, שילם 100 שקל וחטך 400. וגם האוברדרפט לא ניווק קשות.